

1. І Йов далі вів мову свою та й казав:
2. Як живий Бог, відкинув Він право моє, і душу мою засмутив Всемогутній,
3. і як довго в мені ще душа моя, і дух Божий у ніздрях моїх,
4. неправди уста мої не говоритимуть, а язик мій не скаже омани!
5. Борони мене, Боже, признати вас за справедливих! Доки я не помру, своєї невинности я не відкину від себе,
6. за свою справедливість тримаюся міцно, й її не пушу, моє серце не буде ганьбити ні одного з днів моїх,
7. нехай буде мій ворог немов той безбожник, а хто повстає проти мене як кривдник!
8. Яка ж бо надія лукавому, коли відірве, коли візьме Бог душу його?
9. Чи Бог вислухає його крик, коли прийде на нього нещастя?
10. Чи буде втішатися він Всемогутнім? Буде кликати Бога за кожного часу?
11. Я вас буду навчати про Божую руку, що є у Всемогутнього я не сховаю,

12. таж самі ви це бачили всі, то чого ж нісенітниці плещете?
13. Така доля людини безбожної, це спадщина насильників, що отримують від Всемогутнього:
14. Як розмножаться діти його то хіба для меча, а нащадки його не наситяться хлібом!
15. Позоставих по нім моровиця сховає, і вдовиці його не заплачуть...
16. Якщо накопичить він срібла, немов того пороху, і наготує одежі, як глини,
17. то він наготує, а праведний вдягне, а срібло невинний поділить...
18. Він будує свій дім, як та міль, й як той сторож, що ставить собі куреня,
19. він лягає багатим, та більше не зробить того: свої очі відкриє й немає його...
20. Страхіття досягнуть його, мов вода, вночі буря украде його,
21. східній вітер його понесе і минеться, і бурєю схопить його з його місця...
22. Оце все Він кине на нього, і не змилосердиться, і від руки Його мусить той спішно втікати!

23. Своїми долоньями сплесне над ним, і свисне над ним з свого місця...